

Токарева В.О.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

УДК 347.15/18
DOI 10.32845/2663-5666.2022.4.6

ЩОДО ПИТАННЯ ЦИФРОВОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Актуальність дослідження. Доступ до Інтернету, реєстрація на сайтах стали невід'ємною складовою сучасного життя, умовою успішної реалізації прав та обов'язків у суспільстві, отримання та замовлення послуг, робіт та придбання товарів.

Означене, впливає на трансформацію уявлень про категорію фізична особа як суб'єкта цивільних відносин у мережі Інтернет яка одночасно співіснує у фізичному та у віртуальному світі. У цифровому просторі на перший план виходить проекція фізичної особи у Інтернеті, для позначення якої у літературі використовують такі поняття як: «цифрова ідентичність», «віртуальна ідентичність» або «віртуальний цифровий профіль».

Аналіз стану дослідження. Питання правового регулювання та правової природи цифрової ідентичності як проекції фізичної особи у мережі переважно досліджуються у роботах іноземних дослідників, таких як: Мортеза В., Крауфорд С., Терпстра Г.А., Сарма А., Жірао Х., Вахтер С., Флоріді Л. та інших.

Метою статті є дослідження категорії «цифрова ідентичність» як проекції фізичної особи у мережі Інтернет; відмежування від суміжних категорій, таких як «електронна особа» та аватар; аналіз теоретичних поглядів стосовно визначення та змісту категорії «цифрова ідентичність» у літературі.

Виклад матеріалу. У науці висуваються твердження, що під час використання інформаційно комунікаційних технологій, виникає самостійно діючий суб'єкт права, володіючий соціальним статусом та соціальними ролями, особистою та соціальною ідентичністю, що таку «електронну особу» доцільно кваліфікувати в якості нового суб'єкта права на рівні із іншими суб'єктами цивільного права [1, 2]. Уявляється, що в означеній ситуації відбувається термінологічна змішування таких категорій як електронна особа та цифрова ідентичність. Адже, термін, електронна особа застосовується для позначення роботів із високорозвиненим ін-

телектом, які можуть мати фізичне перевтілення [3]. «Електронна особа (особистість)» застосується у Резолюції Європейського Парламенту від 17 лютого 2018 року з питань цивільно-правових норм про робототехніку, якою передбачається наділення роботів які іменуються «електронною особою (особистістю)» низкою прав та обов'язків [4].

Внаслідок використання інформаційно комунікаційних технологій та реєстрації цифрового профілю не створюється новий суб'єкт права, за цифровим профілем так би мовити «ховається» громадянин або юридична особа. Відповідно, права та обов'язки цифрової особи або цифрової ідентичності є правами та обов'язками, які не породжують нового суб'єкта цивільного права [5]. Тож, висловлюється думка, що як такої «цифрової особи» не існує, є лише проекція фізичної особи у віртуальному середовищі, а учасниками цивільних правовідносин залишаються реальні суб'єкти права – фізичні та юридичні особи, які лише реалізують свої повноваження у цифровому просторі [6]. Новітні технології дозволяють особам створювати свою цифрову проекцію, яка відображає реальну особу, надаючи йому можливість приймати участь у цивільному обігу в мережі [7].

Слушне висловлювання, що цифрова ідентичність ідентифікує себе із особою користувача та його соціальною ідентичністю. Мова йде про опосередковану (через ланку особи користувача) соціальну та особисту ідентифікацію [8]. Таким чином науковці уточнюють, про опосередковану участь особи в мережі з одного боку науковці вводять цифрову ідентичність у віртуальний простір для автономних дій, з іншої сторони, уточнюють, що ідентичність діє опосередковано через фізичну особу.

З урахуванням, того, що розуміння слова «віртуальний» надане у тлумачних словниках зводиться до «неіснуючого, але можливого» [9], відповідно «віртуальна особа» може бути визначена як така, що не існує, а з тим, використання даного слова для позначення проекції

суб'єкта в Інтернеті є не самою вдалою, тому більш доцільно застосування терміну «цифрова ідентичність або особа» [10]. З твердженням А. Мінаєва «цифровий» дослівно тлумачиться, як позначений цифрами, виражений у цифрах». Не ставиться питання про визнання цифрової ідентичності в якості самостійного суб'єкта права, мова йде про вираження думок, образів (у тому, числі фотографічних), результатів діяльності реально існуючої фізичної особи у цифровій формі, коли цифрова ідентичність виступає цифровими образом (формою) реальної особи. Вочевидь, що образ не може приймати самостійних рішень, на може виступати вольовим суб'єктом та не може бути творцем. Звертаючись до понять та термінів, які використовуються для конструювання та позначення проєкції фізичної особу як суб'єкта права в мережі, слід зазначити, що «цифрова ідентичність», «цифровий аватар», не можуть володіти правосуб'єктністю та не можуть від власного імені виступати учасниками тих чи інших правовідносин. За твердженням науковця, у такому випадку суб'єктом права виявиться не людина, а набір персональних даних, виражений через образ у мережі. Отже, «цифрова ідентичність», «цифровий аватар» не є самостійними суб'єктом права, та означені категорії вірогідніше можуть виступати об'єктом правовідносин в мережі [10].

За визначенням В.Н. Мортези людина, користуючись Інтернетом, створює власну цифрову копію, яка реалізує за них права та свободи в віртуальному середовищі [11]. Аналогічно до вищезазначених позицій В.Н. Мортеза пропонує розглядати цифрову ідентичність в Інтернеті в якості створення та презентації особи у віртуальному середовищі, яке може співпадати із ідентичністю реальної фізичної особи або не співпадати з нею, у разі створення не справжньої, фейкової цифрової особи [11]. Стосовно змістовного наповнення категорії «цифрова ідентичність», то поряд із поширеною позицією, що цифрову ідентичність складають персональні дані про фізичну особу, як віртуальний або «цифровий» образ (nickname, мережеве ім'я), IP-адреса в мережі Інтернет [8], висувається думка, що розуміння цифрової ідентичності не вичерпується цими згаданими складовими. Так, С. Кроуфорд зазначає: що розуміння ідентичності є значно ширшим ніж механічна дія зі співставлення особи її цифровою ідентичністю, та включає інші аспекти. Особа яка сприймається іншими (в іграх: віртуальних

світах) є ідентичністю цієї особи: в свою чергу ця ідентичність формується у взаємодії та внаслідок комунікації з іншими особами, під час дискурсу. Тому, із ідентичністю тісно пов'язана репутація, будучи сформованою певною групою та у певному контексті [12]. Таким чином, цифрова ідентичність, не вичерпується лише низкою персональних даних. На думку С. Кроуфорда ідентичність є колективним (груповим) проєктом, що створюється в умовах комунікації, в яких діє особа та яка підлягає ідентифікації. У аватара (науковець не проводить різницю між цифровою ідентичністю та аватаром) є визначенні характеристики, зв'язки (відносини) та інтереси, які виникли внаслідок його пригод у визначених світах, які взяті разом як «хмара» репутації, досвіду та об'єктивних чинників, складають його «ідентичність», яку неможливо передбачити в момент її народження або (створення) аватара.

За визначенням А. Кравченко, поняття «цифрова ідентичність» охоплює всі дані про особу, які зберігаються у інформаційному просторі, а відповідно персональні дані, які можуть бути зібрані без відома особи. Цифрова ідентичність є вельми широким поняттям, включає данні які носять конфіденційний та особистий характер, персональні данні та данні про взаємодію особи у Інтернет середовищі [13]. Поняття цифрової ідентичності тісно пов'язано із категорією «цифрового сліду» (digital footprint), того, що особа залишає у мережі Інтернет під час користування: мітки геолокації, фото, відео, повідомлення, пошукові запити, паролі, номери карток, пости в соціальних мережах тощо. Данні «цифрового сліду» представляють значну цінність для маркетологів, політтехнологів та інших. А витoki персональних даних відбуваються досить регулярно, про що свідчать новини.

Ініціатива «Identification for Development» яка розглядає питання тлумачення поняття «Digital identity», розуміє застосування «цифрової ідентичності» для позначення низки записаних у електронному вигляді та збережених властивостей та даних які можуть однозначно ідентифікувати особу [14]. На думку А.А. Петрова джерелом інформації для формування цифрового профілю стає будь-яка діяльність людини в Інтернеті та соцмережах: пости, блоги, лайки, фотографії, малюнки, онлайн-замовлення та ін які залишають цифровий слід, цифровий відбиток. Доступ до цих даних може носити закритий та відкритий характер. Наприклад, доступ до банківських та медичних даних має

користувач та оператор цих даних. Ця інформація відображає характер людини, її інтереси та уподобання [15]. Аналогічно пише Г.А. Терпстра, що ідентичність є сукупністю інформації. Так, частиною профіля (цифрової ідентичності) стає взаємодія профілю із іншими профілями в онлайн. Адже кожна дія вчинена особою в мережі, залишається, а контент який пропонується їй системою є результатом накопиченого досвіду цифрової ідентичності в минулому, результатом її вчинків та на підставі її взаємодії із іншими особами через їх профілі та цифрові ідентичності [16].

А. Сарма та Х. Жірао дотримуються аналогічного підходу, що цифрову ідентичність слід розглядати як суму конструктивів, що описують її сутність [17]. Цифрову ідентичність формує не лише сума офлайн-ідентифікаторів – персональних даних –, а також вся сукупність властивостей об'єкта, які генеруються системою IoT, які характеризують та описують особу [18]. Цифрова ідентичність конструюється та трансформується за допомогою даних які збираються про неї та її характеризують. Означеного підходу дотримується С. Вахтер [19].

Видалення минулих сповіщення у соціальних мережах, які перестають відповідати іміджу (зображенню) з метою контролю та управління цифровою ідентичністю отримало назву «білої стіни». Завдяки своїй природі Інтернет, зберігає усі данні на серверах, а видалення сповіщень, фото, призводить лише до того, що вони перестають бути видимими для публіки (підписників) на сторінці, не призводить до видалення даних із аккаунта та цифрової ідентичності. В означеному принципі проявляється іде, того, що цифрова ідентичність може існувати вічно [16].

Зовнішні системи (провайдери, соціальні мережі, системи IoT) збирають персональні дані, характеристики використання та вчинків в мережі які аналізуються системою ІІІ та конструюють цифрову ідентичність особи. Технології ідентифікації допомагають організувати це зовнішнє управління цифровою ідентичністю. На думку Л. Флоріді користувач може не володіти повним контролем за змістом власної цифрової ідентичності, адже зміни можуть відбуватися у профілі через постійну обробку персональних даних та даних про взаємодію з користувачами [18]. Складається ситуації, що користувач може бути не обізнаними, щодо підстав та обґрунтованості зроблених висновків щодо нього та оцінити ці висновки відповідно

до змісту його профілю, а з тим й зовнішньо сконструйована цифрова ідентичність може залишатися невідомою для самого користувача [5]. Така, ситуація є наслідком збору, обробки персональних даних та профілювання автоматизованими системами в мережі, наслідком чого стає користувач не обізнаний про характеристики надані йому системою ІІІ. Коли користувач не знає, які дані про нього, генеруються системою IoT, платформи та соціальні мережі, відсутня можливість усвідомити, який саме профіль представляється суспільству. Означена ситуація обґрунтувала необхідність закріплення у Регламенті ЄС 2016/679 права на видалення та права внесення змін до профілю. Іншими словами внаслідок профілювання конструюється та трансформуються дані про користувача які стають частиною його цифрової ідентичності та формують майбутнє ставлення до нього у системі IoT та в інфосфері.

Фізична особа може володіти цифровими профілями у Інтернеті, зареєстрованими у різних системах, кількість яких наразі необмежена. Такої думки дотримується низка науковців серед яких, Г.А. Терпстра. У такому вузькому розуміння категорія «цифра ідентичність» співпадає із цифровим профілем людини, який створюється особою кожного разу при реєстрації у будь-якій інформаційно-комунікаційній системі. По мірі досягнення процесу сингулярності, зміст цифрового профілю, буде збагачуватися за рахунок залучення (об'єднання) даних із все нових інформаційних систем [20, 21]. Означена тенденція проявляється, у прагненні компаній гігантів Google, Amazon, Facebook, та Apple створити архітектуру яка сприяє створенню єдиної автентичного цифрової ідентичності, а з тим і єдиного цифрового профайлу людини. Слід погодитися з науковцями у тій частині, що електронний цифровий профіль може створюватися як фізичними особами, суб'єктами права так відносно об'єктів права, наприклад якщо цифровими двійниками виступають речі, які є підлягають дослідженню в межах систем цифрових електронних двійників.

Нагальне питання, яке ставить С. Кроуфорд, стосовно прав на цифрову ідентичність, що онлайн-посередники (компанії, які створюють сервіси в мережі, ігри, в майбутньому, обмежені від інших світи, які можуть бути Інтернетом) створюють норми та правила, які наділяють їх правом «володіти» цифровою ідентичністю та вирішення, щодо можливість її видалення [12]. К. Тротье, дотримується думки, що кор-

порації, навіть не держава, видають посвідчення цифрової особи та монетизують, отриманні персональні дані, проте єдиними власниками цифрової ідентичності, належним чином захищеної, має визнаватися фізична особа, тобто користувач. Науковець критикує ситуацію за якою корпорації набувають права на персональні дані [22].

Із питанням прав на цифрову ідентичність тісно пов'язано питання визнання персональних даних об'єктами права власності, актуальність якого зростає у громадських та наукових колах. Так, колишня співробітниця горезвісної Cambridge Analytica, Б. Кайзер заснувала громадську організацію, яка підіймає обізнаність суспільства та просуває ідеї визнання персональних даних об'єктами права власності [23]. Разом з тим, Б. Кайзер у своїх виступах наголошує про необхідність балансування приватних та публічних інтересів, адже для ефективного розвитку охорони здоров'я та винайденню нових ліків проти нових вірусів неможливо, не передавати персональні дані для досліджень. Водночас суб'єкти даних мають право знати мету, цілі обробки тощо [24]. Наразі, визнання персональних даних об'єктами права власності, яке б давало фізичним особам право володіти та управляти своїми персональними даними, ще не отримало прямого правового закріплення у законодавстві, хоча визнаються за персональними даними її мінова властивість. Обґрунтовують позицію доцільності визнання персональних даних як об'єктів права власності К.Г. Некіт [25], Дж. Ріттер, А. Маєр [26], П. Юркес [27, 28], К. Макгрегор [29], та інші. Науковці стверджують [27, 28], що нині існуючий підхід базується на встановленні правового регулювання доступу до персональних даних який відображений в Європейській стратегії для даних 2020 [30] та Європейській Білій книзі про ШІ [31].

Висновок. У цифровому середовищі, фізична особа виступає у відносини у мережі опосередковано через свою проекцію, цифрову ідентичність, зміст якої складає сукупність всієї інформації про особу цифровому просторі, а саме: персональні дані, «цифровий слід», цифрову репутацію, дані про взаємодію із іншими суб'єктами в мережі та інформацію про будь-які вчинювані дії, навіть, якщо вони були видалені із публічного доступу в Інтернеті, тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аксенова М.А. Концепція «електронного лица» в правовому пространстві. *Юризм*. 2020. № 7. С. 18-24.

2. Стефанчук М.О. Теоретичні засади правосуб'єктності фізичних осіб та особливості її здійснення. Дисертація та здобуття доктора юридичних наук. К., 2020. С. 7.

3. Кармаза О., Грабовська О. Електронна особа (особистість) як суб'єкт правовідносин у цивільно-правовому процесі. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 2. С. 5-10.

4. European Parliament resolution of 16 February 2017 with recommendations to the Commission on Civil Law Rules on Robotics (2015/2103 (INL)). URL: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2017-0051_EN.html.

5. Бельский В.Ю., Майкова В.П., Молчан Э.М., Левицкая А.А. Цифровая трансформация личности в виртуальной реальности. *Социально-гуманитарные знания*. 2021. № 4. С. 23-29

6. Цифровизация гражданского оборота: правовая характеристика «искусственного интеллекта» и «цифровых» субъектов (цивилистическое исследование): монография: в 5 т. Т. III / отв. ред. Л. Ю. Василевская. М.: Изд-во Проспект, 2021. 283 с.

7. Лутова Д.В. Виртуальная личность: доктринальные и практические проблемы идентификации субъектов. *Уральский журнал правовых исследований*. 2022. № 2. С. 68–73.

8. Хабриева Т.Я., Черногор Н.Н. Право в условиях цифровой реальности. *Журнал российского права*. 2018. № 1. С. 85–102.

9. Решенин С.А. Виртуальная личность как актор и элемент социальной структуры виртуальных сетевых сообществ. *Вестник Кемеровского государственного университета*. 2013. № (2–1). С. 243–248.

10. Минаева А.И. Индивидуальные субъекты права в условиях развития цифровых технологий: проблемы теории и практики. *Юридическая наука*. 2021. № 8. С. 3-7.

11. Morteza V.N. Person and Personality in Cyber Space: A legal analysis of virtual identity. *Masaryk University Journal of Law and Technology*. 2016. Vol 10 (1). p. 1-17.

12. Crawford S. P., Who's in Charge of Who I Am? Identity and Law Online. *New York Law School Law Review, Cardozo Legal Studies Research Paper*. 2004. № 130., Vol. 49. p. 211.

13. Кравченко А. Цифровая идентичность человека. Как ее защитить? URL: <https://www.ukrinform.ru/amp/rubric-society/3316996-cifrova-a-identichnost-celoveka-kak-ee-zasitit.html>

14. Digital identity. Identification for Development. URL: <http://documents1.worldbank.org/curated/en/199411519691370495/Technology-Landscape-for-Digital-Identification.pdf>

15. Петров А.А. Цифровой след человека: плюсы и минусы. *Большая Евразия: развитие, безопасность, сотрудничество*. 2020. № 3-2. pp. 529-542.

16. Terpstra, Glenn Allen, Self VS. Digital Self Graduate. Theses and Dissertations. 2016. URL: <https://lib.dr.iastate.edu/etd/16027>

17. Sarma A., Girão J., Identities in the Future Internet of Things. *Wireless Personal Communications*. 2009. № 49. P. 353.

18. Floridi L., The Informational Nature of Personal Identity. *Minds and Machines*. 2011. № 21. P. 549.

19. Wachter S. Normative Challenges of Identification in the Internet of Things: Privacy, Profiling, Discrimination, and the GDPR. *Computer law & security review*. 2018. № 34. P. 436-449.

20. Мочалов А.Н. Цифровой профиль: основные риски для конституционных прав человека в условиях правовой неопределённости. *Lex Russica*. 2021. № 9 (178). С. 88-101.

21. Токарева В.О. Трансформація віртуальної ідентичності: від множинності до єдиної автентичності в мережі Інтернет. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2022. № 3. С. 47-52.

22. Tottier C. Who Owns your Digital Identity? The Answer May Shock You URL: <https://peer.social/technology/who-owns-your-digital-identity/>

23. Cambridge Analytica Whistleblower, Brittany Kaiser | Full Address and Q&A | Oxford Union URL: <https://www.youtube.com/watch?v=AgBHfmf2JhQ>

24. Own Your Data Foundation URL: <https://ownyour-data.foundation>

25. Некіт К. Г. Персональні дані та індустріальні дані як об'єкти права власності: оцінка перспектив. *Часопис цивілістики*. 2020. № 36. С. 57-64.

26. Ritter J. and Mayer A. Regulating data as property: a new construct for moving forward. *Duke Law &*

Technology Review. 2018. No 16. P. 220–277. URL: <https://scholarship.law.duke.edu/dltr/vol16/iss1/7/>

27. Jurcus P. Personal Data Ownership URL: <https://towardsdatascience.com/personal-data-ownership-f3b62e6ed07d>

28. Jurcys, Paulius and Donewald, Christopher and Fenwick, Mark and Lampinen, Markus and Smaliukas, Andrius, Ownership of User-Held Data: Why Property Law Is the Right Approach (October 1, 2020). *Harvard Journal of Law and Technology Digest*. URL: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3711017>

29. MDigital Identity – Crucial to Owning your data & Knowledge July 11, 2021 URL: <https://www.linkedin.com/pulse/digital-identity-crucial-owning-your-data-knowledge-chris/>

30. European Strategy for Data 19.02.2020 Communication from the Commission to the European Parliament, THE Council, The European economic and Social Committee and the Committee of the Regions

31. White Paper On Artificial Intelligence – A European approach to excellence and trust Brussels, 19.2.2020 URL: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/commission-white-paper-artificial-intelligence-feb2020_en.pdf

Токарева В.О. ЩОДО ПИТАННЯ ЦИФРОВОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Стаття присвячена теоретичним питанням цифрової ідентичності, як проекції фізичної особи в мережі Інтернет. Доведено, що внаслідок створення цифрового профілю не створюється новий суб'єкт цивільного права, а за цифровим профілем стоїть фізична особа.

Завдяки інформаційним комунікаційним технологіям особи створюють свою цифрову проекцію, яка відображає їх особу, набуваючи таким чином можливість приймати участь у цивільному обігу в мережі Інтернеті. Встановлено, про необхідність відмежовувати категорію «цифрова ідентичність» як проекцію фізичної особи та електронну особу, як системи штучного інтелекту.

Зміст категорії «цифрова ідентичність» охоплює всі дані про особу, які зберігаються у інформаційному просторі, як персональні дані, так і дані про взаємодію особи у Інтернет середовищі, цифрову репутацію, «цифровий слід» та всі дані цифрових аккаунтів. Зроблено висновок, що фізична особа може не володіти повним контролем за змістом власної цифрової ідентичності, адже зміни відбуваються у профілі через постійну обробку персональних даних. Внаслідок збору, обробки персональних даних та профілюванню конструюється цифрова ідентичність та трансформуються дані про користувача які стають частиною його цифрової ідентичності. Зроблено висновок, що, користувач може не знати підстав та обґрунтованості висновків згенерованих системами IoT та соціальними мережами щодо нього та оцінити ці висновки відповідно до змісту його профілю. З тим, зовнішньо сконструйована цифрова ідентичність може бути невідомою для самого користувача.

Внаслідок профілювання формується майбутнє ставлення до цифрової ідентичності у системі IoT та Інтернеті. Встановлено, що принцип вічного існування цифрової ідентичності проявляється, у тому, що, будь-які дані, навіть, видаленні минулі сповіщення у соціальних мережах, стають частиною цифрової ідентичності та не видаляються із інформаційної системи. Тому, із прийняттям Регламенту ЄС 2016/679 суб'єкту персональних даних були наділені правом на видалення, правом внесення змін до профілю та правом на заперечення проти автоматизованого прийняття рішень щодо них. Зроблено висновок, що із питанням прав на цифрову ідентичність тісно пов'язано питання визнання персональних даних об'єктами права власності, актуальність якого зростає у громадських та наукових колах.

Ключові слова: фізична особа; цифрова ідентичність; цифрові прав людини; захист персональних даних; персональні дані; цифрова репутація; Інтернет; право власності; право власності на персональні дані; цифровий слід.

Tokareva V.O. ON THE ISSUE OF DIGITAL IDENTITY ON THE INTERNET

The article is devoted to the theoretical aspects of digital identity, as a projection of a natural person on the Internet. It was found that the establishment of a virtual profile of person does not lead to the emergence of a new person in the virtual space. Citizen or legal entity “hides” behind a virtual profile. By following this point of view a new subject of law are not established by registering on governmental and e-commerce website. So, the scope of rights and duties of a natural person have to be identical both on virtual and physical space. The difference between

the categories of electronic identity and digital identification were made. The “electronic personality” is used to refer to AI and robots with developed intelligence.

Thanks to information and communication technologies individuals establish digital identity to participate in civil turnover on the Internet. The category “digital identity” consist on personal data and data about a person’s interaction in the Internet, digital reputation, “digital footprint” and data of digital accounts. It was concluded that a natural person may not have full control over the content of his own digital identity due to the constant processing of personal data and data of his interaction with other users. Users are considered to do not know the results of profilings of his digital identity.

As a result of profiling of the user is included to digital identity and shape the future attitude towards individual in the IoT system and on the Internet. It is established that the principle of eternal existence of digital identity is manifested in the fact that any data, even the deletion of past messages in social networks, becomes part of digital identity. Therefore, the subjects of personal data were granted the right to eraser, the right to make changes to the profile and right to automated individual decision-making, including profiling in accordance to EU Regulation 2016/679. Along with the issue of rights to digital identity, the issue of recognition of personal data as objects of property rights is closely related. The issue of property rights to personal data is highlighted in public and scientific circles.

The conclusion was made that aggregation of information in the unified profile indicates tendency to the single authentic digital identity, when data must be inter-exchanged between systems, leading to a singularity between profiles. On the one hand, the development and dissemination of a single digital profile ensures the authenticity of data and helps to avoid online fraud and fake profiles. On the other hand, the concept of automatic updating or generating of data from different information systems to a unified digital profile is assumed to be interested to e-commerce platforms financial institutions, and government agencies that collecting personal data.

Key words: natural person; digital identity; human rights; protection of personal data; personal data; digital reputation; Internet; property right; ownership of personal data; digital footprint.